

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות, אחד גפנים ואחד כל אילן.												■	כו.
היה גדר בינתים - זה סומך לגדר מכאן וזה סומך לגדר מכאן.												■	כו.
היו שרשים יוצאים לתוך של חבירו - מעמיק ג' טפחים כדי שלא יעכב את המחרישה.												■	כו.
היה חופר בור, שיח ומערה - קוצץ ויורד, והעצים שלו.												■	כו.
ארבע אמות שאמרו - כדי עבודת הכרם.	תנא:											◇ ■	כו.
לא שנו אלא בארץ ישראל, אבל בבבל - שתי אמות.	שמואל:											◇ ■	כו.
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו שתי אמות	תניא נמי הכי:											■ ■	כו.
ארבע אמות	והא אנן תנן:											⚡	כו.
אלא לאו כדשמואל, שמע מינה.												!	כו.
ואיכא דרמי לה מירמא												■	כו.
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות	תנן:											■	כו.
שתי אמות	והתניא:											⚡ ■	כו.
לא קשיא: כאן בבבל, כאן בארץ ישראל.	שמואל:											!	כו.
רבא בר רב חנן הווי ליה הנהו דיקלי אמיצרא דפרדיסא דרב יוסף, הווי אתו צפורי יתבי בדיקלי ונחתי בפרדיסא ומפסדי ליה												○ ◇	כו.
זיל קוץ	א"ל: [רב יוסף]											○ ■	כו.
והא ארחיקי לי	א"ל: [רבא בר רב חנן]											⚡ ○	כו.
ה"מ לאילנות, אבל לגפנים בעינן טפי.	א"ל: [רב יוסף]											! ○	כו.
והא אנן תנן: אחד גפנים ואחד כל אילן												⚡ ○	כו.
ה"מ אילן לאילן וגפנים לגפנים, אבל אילן לגפנים בעינן טפי.	א"ל: [רב יוסף]											! ○ ◇	כו.
אנא לא קייצנא	א"ל: [רבא בר רב חנן]											■ ○	כו.
האי דיקלא דטעין קבא - אסור למקצייה	דאמר רב:											■ ○ ◇	כו.
לא שכיב שכחת ברי, אלא דקץ תאנתא בלא זימניה	ואמר ר' חנינא:											■ ○	כו.
מר אי ניחא ליה ליקוץ.												■ ○	כו.
רב פפא הו"ל הנהו דיקלי אמיצרא דרב הונא בריה דרב יהושע, אזל אשכחיה דהווי חפר וקא קאיץ שרשוי												○ ◇	כו.
מאי האי?	אמר ליה: [רב פפא]											⚡ ○	כו.
הוי שרשים יוצאים לתוך של חבירו - מעמיק שלשה כדי שלא יעכב המחרישה.	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע] תנן:											! ○	כו.
הני מילי שלשה, מר קא חפר טפי	אמר ליה: [רב פפא]											⚡ ○ ◇	כו.
אנא בורות, שיחין ומערות קא חפרנא	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע]											! ○ ◇	כו.
היה חופר בור, שיח ומערה - קוצץ ויורד והעצים שלו.	דתנן:											! ○ ◇	כו.

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרי ליה כולהי ולא יכילי ליה, עד דאמרי ליה הא דאמר רב יהודה:	רב פפא:											◊	כ.
מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	[רב יהודה:]											◊	כו:
לבתר דנפק, אמר, אמאי לא אמרי ליה: כאן בתוך שש עשרה אמה, כאן חוץ לשש עשרה אמה.	[רב הונא בריה דרב יהושע]											◊	כז:
היה חופר בור, שיח ומערה - קוצץ ויורד והעצים שלו (וכו').												■	כח:
עצים של מי?	בעא מיניה יעקב הדייבא מרב חסדא:											◊	כט:
שרשי אילן של הדיוט הבאין בשל הקדש - לא נהנין ולא מועלין	אמר ליה [רב חסדא], תניתוה:											!	ל:
אי אמרת בשלמא בתר אילן אזלינן, משום הכי לא מועלין, אלא אי אמרת בתר קרקע אזלינן, אמאי לא מועלין?												!	לז:
אלא מאי? בתר אילן אזלינן, אימא סיפא: של הקדש הבאים בשל הדיוט - לא נהנין ולא מועלין ואי בתר אילן אזלינן, אמאי לא מועלין? מידי איריא? בגידולין הבאין לאחר מכאן עסקינן, וקא סבר: אין מעילה בגידולין.												◊	מ:
לא קשיא: כאן בתוך שש עשרה אמה, כאן חוץ לשש עשרה אמה.	רבינא:											!	מא:
אילן הסמוך למצר בתוך שש עשרה אמה - גולן הוא, ואין מביאין ממנו בכורים.	עולא:											◊	מב:
מנא ליה לעולא הא?												^	מג:
עשר נטיעות המפוזרות בתוך בית סאה, חורשין כל בית סאה בשבילן עד ראש השנה	אילימא מדתנן:											!	מד:
כמה הוו להו? תרי אלפים וחמש מאה גרמידי לכל חד וחד, כמה מטי ליה? מאתן וחמשין, הא לא הוי דעולא												◊	מע:
שלשה אילנות של ג' בני אדם - הרי אלו מצטרפין, וחורשין כל בית סאה בשבילן	ואלא מדתנן:											!	מז:
כמה הוו להו? תרי אלפי וה' מאה גרמידי לכל חד, כמה מטי ליה? תמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא, אכתי נפיש ליה												◊	מכ:
דעולא לא דק.												!	מנ:
אימור דאמרינן לא דק - לחומרא, לקולא לא דק מי אמרינן?												◊	מו:
מי סברת בריבועא קא אמרינן? בעיגולא קא אמרינן.												!	מז:
מכדי כמה מרובע יותר על העיגול? רביע, פשו להו ז' מאה ושתין ותמניא												◊	מח:
אכתי פש ליה פלגא דאמתא												◊	מט:
היינו דלא דק, ולחומרא לא דק.												!	מס:
הקונה אילן וקרקעו - מביא וקורא	תא שמע:											◊	מט:
מאי לאו כל שהוא												◊	מז:
לא, י"ו אמה.												!	מז:
קנה שני אילנות בתוך של חבריו - מביא ואינו קורא הא שלשה - מביא וקורא	תא שמע:											◊	מז:
מאי לאו כל שהוא												◊	מז:
לא, הכא נמי י"ו אמה.												!	מז:
קרקע כל שהוא חייב בפאה ובכורים, וכותבין עליו פרוכבול, ונקנין עמה נכסים שאין להם אחריות	ת"ש, ר"ע :											◊	מז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר	בבא בתרא-לא יחפור מימרא													
	הכא במאי עסקינן - בחיטי.										!	◇		
	דיקא נמי, דקתני: כל שהוא, ש"מ.										■			
	ת"ש: אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחו"ל										■	◇		
	טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי										◇	◇		
	הגדל בחיוב - חייב, הגדל בפטור - פטור										◇	◇		
	ע"כ לא פליגי אלא דמר סבר: יש ברירה, ומר סבר: אין ברירה, אבל גדל בפטור - דברי הכל פטור										■	◇		
	הכא במאי עסקינן - דמפסיק צונמא.											!	◇	
	אי הכי, מאי טעמיה דרבי?											◇		
	דהדרי ערבי											!		
	ובמאי קא מפלגי											^		
	מר סבר: אורא מבלבל, ומר סבר: האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי.											!		
	ושש עשרה אמה ותו לא?											◇		
	מרחיקין את האילן מן הבור כ"ה אמה											■	◇	
	מיוזל טובא אזלי, אכחושי לא מכחשי אלא עד שש עשרה אמה, טפי לא מכחשי.											!	◇	
	אילן הסמוך למיצר בתוך י"ו אמה, מהו?											^	◇	
	גולן הוא, ואין מביאין ממנו בכורים.											◇	!	◇
	אחד אילן הסמוך למיצר, ואחד אילן הנוטה - מביא וקורא, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ.											◇	■	◇
	אילן שהוא נוטה לשדה חבירו - קוצץ מלא המרדע על גבי המחרישה, ובחרוב ובשקמה - כנגד המשקולת												■	◇
	בית השלחין - כל האילן כנגד המשקולת												■	
	כל אילן סרק כנגד המשקולת.												■	◇
	אבא שאול:												■	◇
	איבעיא להו: אבא שאול ארישא קאי או אסיפא קאי?												^	◇
	בית השלחין - אבא שאול אומר: כל האילן כנגד המשקולת, מפני שהצל רע לבית השלחין												!	
	שמע מינה ארישא קאי, שמע מינה.												!	◇
	מתניתין נמי דיקא, דקתני: כל אילן סרק												■	■
	אי אמרת בשלמא ארישא קאי, היינו דקתני כל אילן, אלא אי אמרת אסיפא קאי, אילן סרק מיבעי ליה אלא לאו שמע מינה ארישא קאי, שמע מינה.												■	■
	אילן שהוא נוטה לרה"ר - קוצץ כדי שיהא גמל עובר ורוכבו												■	■
	רבי יהודה:												■	◇
	גמל טעון פשתן או חבילי זמורות												■	◇
	רבי שמעון:												■	◇
	כל האילן כנגד המשקולת, מפני הטומאה.												■	◇

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מאן תנא דבנוקין בטר אומדנא דהשתא אזלינן?													◇	כז:
במחלוקת שנויה, ורבי אליעזר היא	ר"ל:												◆ !	כז:
אין עושין הלל תחת רשות הרבים, בורות, שיוזן ומערות	דתנן: [ת"ק]												◆ ■ !	כז:
רבי אליעזר מתיר בכדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים.	[רבי אליעזר]												◆ ■ !	כז:
אפילו תימא רבנן, התם - זימנין דמפחית ולא דאדעתיה, אבל הכא - קמא קמא קא קייץ ליה.	רבי יוחנן:												◆ ! ◇	כז:
גמל טעון פשתן או חבילי זמורות.	ר' יהודה:												■	כז:
שיעורא דרבי יהודה נפיש, או דלמא שיעורא דרבנן נפיש?	איבעיא להו:												^	כז:
פשיטא דשיעורא דרבנן נפיש, דאי ס"ד שיעורא דרבי יהודה נפיש, רבנן בשיעורא דרבי יהודה היכי עבדי?													! ◇	כז:
ואלא מא? שיעורא דרבנן נפיש, רבי יהודה בשיעורא דרבנן מאי עביד?													‡	כז:
אפשר דגחין וחליף תותיה.													!	כז:
כל האילן כנגד המשקולת, מפני הטומאה.	רבי שמעון:												■	כז:
מפני אהל הטומאה.	תנא:												■ ◇	כז:
פשיטא, מפני הטומאה תנן													‡	כז:
אי ממתניתין, הוה אמינא: דלמא מייתי עורב טומאה ושדי התם, וסגיא בדחלווי בעלמא, קא משמע לן.													!	כז:
הדרן עלך לא יחפור														

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ
חזקת הבתים, והבורות, והשיחין, והמערות, והשובכות, והמרחצאות, ובית הבדין, ובית השלחין, והעבדים, וכל שהוא עושה פירות תדיר - חזקתן שלש שנים מיום ליום													■
שדה הבעל - חזקתה שלש שנים ואינן מיום ליום													■
ג' חדשים בראשונה, ג' באחרונה, ושנים עשר חדש באמצע - הרי י"ח חדש	ר' ישמעאל:												◆ ■
חדש בראשונה, וחדש באחרונה, וי"ב חדש באמצע - הרי י"ד חדש.	ר"ע:												◆ ■
בד"א - בשדה לבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתיו כנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	א"ר ישמעאל:												■ ■
שמעתי מהולכי אושא שהיו אומרים: מנין לחזקה ג' שנים? משור המועד, מה שור המועד כיון שנגח ג' נגיחות - נפק ל"י מחזקת תם וקם ליה בהזקת מועד, ה"נ כיון דאכלה תלת שנין - נפק לה מרשות מוכר וקיימא לה ברשות לוקח.	ר' יוחנן: [מהולכי אושא]												■ ◇
אי מה שור המועד עד נגיחה רביעית לא מיחייב, ה"נ עד שנה רביעית לא קיימא ברשותיה													⚡
הכי השתא, התם מכי נגח שלש נגיחות הוי מועד, ואידך, כי לא נגח מאי לשלם? הכא כיון דאכלה תלת שני קיימא לה ברשותיה.													⚡ ◇
אלא מעתה, חזקה שאין עמה טענה תיהיו חזקה													⚡
כל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה	אלמה תנן:												■ ⚡
טעמא מאי? דאמרין: דלמא כדקאמר, השתא איהו לא טעין, אנן ליטעון ליה?													⚡ ◇
אלא מעתה, מחאה שלא בפניו לא תיהוי מחאה, דומיא דשור מועד, מה שור המועד - בפניו בעינן, אף הכא נמי - בפניו בעינן	מתקוף לה רב עורא:												⚡
התם (שמות כ"א) והועד בבעליו כתיב, הכא חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.													⚡ ◇
ריחק נגיחותיו חייב, קירב נגיחותיו לא כ"ש	ולר"מ דאמר:												⚡ ◇
אכלה תלתא פירי בחד יומא, כגון תאנה, ליהוי חזקה													⚡
דומיא דשור המועד, מה שור המועד - בעידנא דאית ליה הא נגיחה ליתא להא נגיחה, הכא נמי - בעידנא דאיתא להאי פירא ליתא להאי פירא.													⚡ ◇
אכלה תלתא פרי ביום אחד, כגון צלף, ליהוי חזקה													⚡
התם פירא מיהא איתיה, ומגמר הוא דקא גמר ואזיל.													!
אכלה תלתא פירי בתלתין יומי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה													⚡
היכי דמי? דקדיח ואכלה דקדיח ואכלה, התם משמש הוא דקא שמיט ואכיל.													!
אכלה תלתא פירי בתלתא ירחי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה													⚡
מאן הולכי אושא? ר' ישמעאל, לר' ישמעאל הכי נמי	[לר' ישמעאל]												⚡ ◇
בד"א - בשדה הלבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתיו וכנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	דתנן, רבי ישמעאל:												■ !
לרבנן מאי?													⚡ ◇
קרא כתיב: (ירמיהו ל"ב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום, שהרי נביא עומד בעשר ומוהיר על אחת עשרה.	רב יוסף:												■ ! ◇
דלמא התם עצה טובה קמ"ל דאי לא תימא הכי, (ירמיהו כ"ט) בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין מאי קאמר? אלא עצה טובה קמ"ל, הכא נמי עצה טובה קמ"ל	א"ל אביי:												⚡
תדע, דכתיב: (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים													⚡
שתא קמייתא מחיל איניש, תרתי מחיל, תלת לא מחיל.	אלא אמר רבא:												! ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, כי הדרא ארעא, תיהדר לבר מפירי	אמר ליה אביי:	ז										
הדרא ארעא והדרי פירי	אלמה אמר רב נחמן:	ז										
שתא קמייתא לא קפיד איניש, תרתי לא קפיד, תלת קפיד.	אלא אמר רבא:	!										
אלא מעתה, כגון הני דבי בר אלישיב דקפדי אפילו אמאן דחליף אמיצרא דידהו, הכי נמי דלאלתר הוי חזקה	א"ל אביי:	ז										
וכי תימא הכי נמי		!										
אם כן, נתת דבריך לשיעורין		ז										
שתא קמייתא מיזודהר איניש בשטריה, תרתי ותלת מיזודהר, טפי לא מיזודהר.	אלא אמר רבא:	!										
אלא מעתה, מחאה שלא בפניו לא תיהוי מחאה, דאמר ליה: אי מחית באפאי הוה מיזודהרנא בשטרא?	אמר ליה אביי:	ז										
דאמר ליה: חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.		!										
שלוש שנים שאמרו, הוא שאכלן רצופות.	רב הונא:											
מאי קמ"ל?												
חזקתן שלש שנים מיום ליום	תנינא:											
מהו דתימא, מיום ליום לאפוקי מקוטעות, ולעולם אפילו מפוררות, קמ"ל.												
ומודי רב הונא, באתרי דמוברי באגי.	רב חמא:											
פשיטא												
לא צריכא, דאיכא דמובר ואיכא דלא מובר, והאי גברא מוברה, מהו דתימא א"ל: אם איתא דדידך הואי איבעי לך למיזרעה, קמ"ל דאמר ליה: חדא ארעא בכליה באגא לא מצינא לינטר ואי נמי, בהכי ניחא לי, דעבדא טפי.												
חזקת הבתים	תנן:											
והא בתים - דביממא ידעי, בליליא לא ידעי												
מאן מסהיד אבתים? שיבבי, שיבבי מידע ידעי ביממא ובליליא.	אביי:											
כגון דאתו בי תרי ואמרי: אנן אגרינן מיניה, ודרינן ביה תלת שנין ביממא ובליליא.	רבא											
הני נוגעין בעדותן הן, דאי לא אמרי הכי, אמרינן להו: זילו הבו ליה אגר ביתא להאן	רב יימר לרב אשי:	ז										
דייני דשפילי הכי דאיני, מי לא עסקינן כגון דנקיטי אגר ביתא ואמרי: למאן ליתביה?	א"ל: [רב אשי]	!										
ואי טעין ואמר: ליתו סהדי לאסהודי ליה דדר ביה תלת שני ביממא ובליליא, טענתיה טענה.	מר זוטרא:											
ברוכלין המחזירין בעיירות, דאע"ג דלא טען - טענינן ליה אגן.	ומודי מר זוטרא:											
בחנותא דמחוזא - דליממא עבידא, ליליא לא עבידא.	ומודה רב הונא:											
רמי בר חמא ורב עוקבא בר חמא זבון והיא אמתא בהדי הדדי, מר אישתמש בה ראשונה שלישית וחמישית, ומר אישתמש בה שניה רביעית וששית	[רמי בר חמא ורב עוקבא בר חמא]											
נפק ערער עילוה, אתו לקמיה דרבא												
מאי טעמא עבדיתו הכי? כי היכי דלא תחזקו אהדדי, כי היכי דלדידכו לא הוי חזקה, לעלמא נמי לא הוי חזקה.	אמר להו: [רבא]											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא אמרן אלא דלא כתוב עיטרא, אבל כתוב עיטרא - קלא אית ליה.												כט:
אכלה כולה חוץ מבית רובע - קנה כולה חוץ מבית רובע.	רבא:											כט:
ולא אמרן אלא דבר זריעה היא, אבל לאו בר זריעה היא - קני לה אגב ארעא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											כט:
אלא מעתה, צונמא במה יקנה? אלא באוקומי בה חיותא ומשטחא בה פירי, ה"ג איבעי ליה לאוקומי בה חיותא, אי נמי משטחא בה פירי.	מתקף לה רב ביבי בר אביי:											כט:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא?												כט:
אמר ליה: מינך זבינתיה ואכלית שני חזקה												כט:
א"ל: אנא בשכוני גוואי הואי												כט:
אתו לקמיה דרב נחמן, אמר ליה: זיל ברור אכילתך.	[רב נחמן]											כט:
הכי דינא? המוציא מחבירו עליו הראיה.	אמר ליה רבא:											כט:
ורמי דרבא אדרבא, ורמי דרב נחמן אדרב נחמן												כט:
דההוא דא"ל לחבריה: כל נכסי דבי בר סיסין מזבינא לך												כט:
הואי ההיא ארעא דהוה מיקרי דבי בר סיסין												ל.
אמר ליה: הא לאו דבי בר סיסין היא, ואיקרוי הוא דמיקריא דבי בר סיסין												ל.
אתו לקמיה דרב נחמן, אוקמא בידא דלוקח.	[רב נחמן]											ל.
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	א"ל רבא:											ל.
קשיא דרבא אדרבא, קשיא דרב נחמן אדרב נחמן												ל.
דרבא אדרבא לא קשיא: התם מוכר קאי בנכסיה, הכא לוקח קאי בניכסיה												ל.
דרב נחמן אדרב נחמן נמי לא קשיא: כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין, עליה דידיה רמיא לגלויי דלאו דבי בר סיסין היא, אבל הכא לא יהא אלא דנקיט שטרא, מי לא אמרינן ליה: קיים שטרך וקום בניכסי?												ל.
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא?												ל.
א"ל: מינך זבנתיה ואכלתיה שני חזקה.												ל.
אמר ליה: בשוקי בראי הואי												ל.
אמר ליה: והא אית לי סהדי דכל שתא הוה אתית תלתין יומי												ל.
א"ל: תלתין יומי בשוקאי הוה טרידנא												ל.
עביד איניש דכל תלתין יומי טריד בשוקא.	רבא:											ל.
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												ל.
אמר ליה: מפלניא זבינתה דאמר לי דזבנה מינך.												ל.
אמר ליה: את לאו קא מודית דהאי ארעא דידי היא, ואת לא זבינתה מינאי? זיל לאו בעל דברים דידי את												ל.
דינא קאמר ליה.	רבא:											ל:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	ל
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?													O	ל:
אמר ליה: מפלגיא זבינא ואכלתיה שני חזקה.													O	ל:
אמר ליה: פלגיא גולנא הוא													O	ל:
אמר ליה: והא אית לי סהדי דאתאי אימלכי כך, ואמרת לי זיל זבין													O	ל:
אמר ליה: השני נוח לי, הראשון קשה הימנו													O	ל:
דינא קאמר ליה.	רבא:												■	ל:
כמאן? כאדמון													;	ל:
העורר על השדה וחתום עליה בעד - אדמון אומר: השני נוח לי, הראשון קשה הימנו	דתנן: [אדמון]												; ■	ל:
איבד את זכותן	חכמים												; ■	ל:
אפילו תימא רבנן, התם עבד ליה מעשה, אבל הכא דבורא עביד איניש דמיקרי ואמר.													!	ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?													O	ל:
אמר ליה: מפלגיא זבינתה ואכלתיה שני חזקה.													O	ל:
אמר ליה: פלגיא גולנא הוא													O	ל:
אמר ליה: והא אית לי סהדי דאתית באורתא ואמרת לי זבנה ניהל?													O	ל:
א"ל: אמינא איזבון דינאי													O	ל:
עביד איניש דזבין דיניה.	רבא:												■	ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?													O	ל:
אמר ליה: מפלגיא זבינא ואכלתיה שני חזקה.													O	ל:
אמר ליה: והא נקיטנא שטרא דזבני ליה מיניה הא ארבעי שני													O	ל:
א"ל: מי סברת שני חזקה תלת שני קא אמינא? שני חזקה קא אמינא													O	ל:
עבידי איניש דקרו לשני טובא שני חזקה.	רבא:												■	ל:
וה"מ דאכלה שבע, דקדים חזקה דהאי לשטרא דהך, אבל שית - אין לך מחאה גדולה מזו.													■	ל:
זה אומר של אבותי וזה אומר של אבותי													O	לא.
האי אייתי סהדי דאבהתיה היא, והאי אייתי סהדי דאכלה שני חזקה													O	לא.
מה לו לשקר? אי בעי א"ל: מינך זבנתה ואכלתיה שני חזקה.	רבה:												■	לא.
מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן.	א"ל אביי:												■	לא.
הדר א"ל: אין, דאבהתך היא, וזבנתה מינך, והאי דאמרי לך דאבהתי - דסמיך לי עלה כדאבהתי													O	לא.
טוען וחוזר וטוען, או אין טוען וחוזר וטוען?													^	לא.
טוען וחוזר וטוען	עולא:												! ■	לא.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אינו טוען וחוזר וטוען.	נהרדעי:											◊ ! ◊	לא.
היכא דא"ל: של אבותי ולא של אבותיך - דאינו טוען וחוזר וטוען	ומודי עולא:											◊	לא.
והיכא דהוה קאי בי דינא ולא טען, ואתא מאבראי וטען - אינו חוזר וטוען												◊	לא.
מאי טעמא?												^	לא.
טענתיה אגמריה.												!	לא.
היכא דאמר ליה: של אבותי שלקחיה מאבותיך - דחוזר וטוען	ומודו נהרדעי:											◊	לא.
והיכא דאישתעי מילי אבראי ולא טען, ואתא לבי דינא וטען - דחוזר וטוען												◊	לא.
מאי טעמא?												^	לא.
עביד איניש דלא מגלי טענתיה אלא לבי דינא.												!	לא.
אנא נהרדעא אנא, וסבירא לי דטוען וחוזר וטוען.	אמימר:											◊	לא.
והלכתא: טוען וחוזר וטוען.												◊	לא.
זה אומר של אבותי [ואכלתיה שני חזקה] וזה אומר של אבותי [ואכלתיה שני חזקה]												◊	לא.
האי אייתי סהדי דאבהתיה ואכלה שני חזקה, והאי אייתי סהדי דאכלה שני חזקה												◊	לא.
אוקי אכילה לבהדי אכילה, ואוקי ארעא בחזקת אבהתא.	רב נחמן:											◊	לא.
הא עדות מוכשת היא	א"ל רבא:											◊	לא.
נהי דאיתכחש באכילתה, באבהתא מי אתכחש.	אמר ליה: [ר"נ]											◊	לא.
לימא, רבא ורב נחמן - בפלוגתא דרב הונא ורב חסדא קמיפלגי												◊	לא:
ב' כתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	דאיתמר: [רב הונא]											◊	לא:
בהדי סהדי שקרי למה לי	רב חסדא:											◊	לא:
לימא, רב נחמן דאמר כרב הונא, ורבא כרב חסדא												◊	לא:
לא, אליבא דרב חסדא כולי עלמא לא פליגי												◊	לא:
כי פליגי - אליבא דרב הונא												◊	לא:
כרב הונא	רב נחמן:											◊	לא:
עד כאן לא קאמר רב הונא - אלא לעדות אחרת, אבל לאותה עדות לא.	ורבא:											◊	לא:
הדר אייתי סהדי דאבהתיה היא												◊	לא:
אנן אחתיניה אנן מסקינן ליה, לזילותא דבי דינא לא חיישינן.	רב נחמן:											◊	לא:
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא	מתיב רבא, ואיתימא רבי זעירא: [ת"ק]											◊	לא:
תצא	רבי מנחם ברבי יוסי:											◊	לא:
אימתי אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת, אבל נשאת ואח"כ באו עדים - הרי זו לא תצא	אמר ר' מנחם בר' יוסי:											◊	לא:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אנא סברי למעבד עובדא, השתא דאותיבתן את ואותבן רב המנונא בסוריא - לא עבדינן בה עובדא.	א"ל: [רב נחמן]												לא:
נפק עבד עובדא.													לא:
מאן דחזא סבר טעותא היא בידיה, ולא היא, אלא משום דתליא באשלי רברבי													לא:
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד:	דתנן, רבי יהודה:												לא:
אימתי? במקום שיש עליו עוררין, אבל במקום שאין עליו עוררין - מעלין לכהונה על פי עד אחד	ר' אלעזר:												לא:
מעלין לכהונה ע"פ עד אחד.	רבן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' שמעון בן הסגן:												לא:
רשב"ג היינו ר' אלעזר													לא:
וכי תימא, ערער חד איכא בינייהו, רבי אלעזר סבר: ערער חד	[רבי אלעזר]!												לא:
ערער תרי	! ורשב"ג סבר:												לב.
דברי הכל אין ערער פחות משנים	האמר רבי יוחנן:												לב.
אלא ערער תרי, והכא במאי עסקינן - כגון דמחזקינן ליה באבוה דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה וכן חלוצה הוא ואחתיניה	!												לב.
ואתא עד אחד ואמר דכהן גמור הוא ואסקיניה	!												לב.
ואתו בי תרי ואמרי דבן גרושה וחלוצה הוא ואחתיניה	!												לב.
ואתא עד אחד ואמר דכהן הוא	!												לב.
ודכולי עלמא - מצטרפין עדות, והכא במיחש לזילותא דבי דינא קא מיפלגי	!												לב.
כיון דאחתיניה לא מסקינן ליה, חיישינן לזילותא דבי דינא	! ר' אלעזר סבר:												לב.
אנן אחתיניה ואנן מסקינן ליה, ולזילותא דבי דינא לא חיישינן.	! ורשב"ג סבר:												לב.
אי הכי, מאי איריא חד? אפי' בתרי נמי	מתקף לה רב אשי:												לב.
דכולי עלמא - לא חיישינן לזילותא דבי דינא, והכא בלצרף עדות קא מיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי	! אלא אמר רב אשי:												לב.
לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהן כאחד	! דתניא: [ת"ק]												לב.
אפי' בזה אחר זה	! ר' יהושע בן קרחה:												לב.
אין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהם כאחד	! [ת"ק]												לב.
שומעין דבריו של זה היום, ולכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו.	! ר' נתן:												לב.
ההוא דאמר לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?													לב.
א"ל: מינך זבינתה והא שטרא													לב.
אמר ליה: שטרא זיפא הוא													לב:
גחין לחיש ליה לרבה: אין, שטרא זיפא הוא, מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס, ואמינא: אינקיט האי בידאי כל דהו													לב:
מה לו לשקר? אי בעי אמר שטרא מעליא הוא.	רבה:												לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ⚡ קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמאי קא סמכת? אהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא.	אמר ליה רב יוסף:									◇	■	
ההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בכ והא שטרא												◇
אמר ליה: שטרא זיפא הוא												○
גחין לחיש ליה לרבה: אין, שטרא זיפא הוא, מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס, ואמינא: אינקיט האי בידאי כל דהו												○
מה לו לשקר? אי בעי אמר ליה שטרא מעליא הוא.	רבה:										◇	■
אמאי קא סמכת? אהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא.	אמר ליה רב יוסף:											◇
הלכתא כוותיה דרבה בארעא, והלכתא כוותיה דרב יוסף בוזזי	רב אידי בר אבין:											◇
הלכתא כרבה בארעא - דהיכא דקיימא ארעא תיקום, והלכתא כוותיה דרב יוסף בוזזי - דהיכא דקיימי זוזי לוקמי.												■
ההוא ערבא דאמר ליה ללוה: הב לי מאה זוזי דפרעתי למלוה עילוך, והא שטרא.												○
אמר ליה: לאו פרעתיך?												○
אמר ליה: לאו הדרת שקלתינהו מינאי?												○
שלחה רב אידי בר אבין לקמיה דאביי: כי האי גוונא מאי?	[רב אידי בר אבין]											^
מאי תיבעי ליה? הא איהו דאמר: הלכתא כוותיה דרבה בארעא, והלכתא כוותיה דרב יוסף בוזזי - דהיכא דאוקמו זוזי לוקמו.	שלחה ליה אביי:											!
והני מילי - דא"ל: הדרת אוזפתינהו מינאי, אבל א"ל: הדרתינהו ניהלך מחמת דהווי שייפי וסומקי, אכתי איתיה לשעבודא דשטרא.	[אביי]											!
רבא בר שרשום נפק עליה קלא דקא אכיל ארעא דיתמי	[רבא בר שרשום]											○
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה.	א"ל אביי:											○
ארעא במשכונתא הוה נקיטנא מאבוהון דיתמי, והוה לי זוזי אחריני גביה, ואכלתה שני משכנתא, אמינא: אי מהדרנא לה ארעא ליתמי ואמינא דאית לי זוזי אחריני גבי אבוכון, אמור רבנן: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה, אכבשיה לשטר משכנתא ואוכלה שיעור זוזי, דמיגו דאי בעינא אמינא לקוחה היא בידי - מהימנא, כי אמינא דאית לי זוזי גבייכו - מהימנא.	אמר ליה: [רבא בר שרשום]											○
לקוחה היא בידי לא מצית אמרת, דהא איכא עלה קלא דארעא דיתמי היא, אלא זיל אהדרה ניהלייהו, וכי גדלי יתמי אשתעי דינא בהדייהו.	א"ל: [אביי]											■